

Παρέμβαση του Μανώλη Οθωνα στην ΚΠΕ ΠΑΣΟΚ

Το αποτέλεσμα δεν ήταν καλό. Όχι γιατί ήταν κατώτερο των υποκειμενικών προσδοκιών ενός εκάστου από εμάς αλλά γιατί ήταν κατώτερο των αντικειμενικών πολιτικών συνθηκών αλλά και αναγκών της συγκυρίας.

Όταν στον ίδιο εμπορικό δρόμο έχεις ένα κατάστημα και το εκ εξ' αριστερών ανταγωνιστικό σου φαληρίσει και το εκ δεξιών σου χάσει το 30% της πελατείας του και παρ' όλα αυτά στο δικό σου έρχονται ελάχιστοι νέοι πελάτες, έχεις μεγάλο πρόβλημα.

Πρόβλημα που βοά και δεν αφήνει περιθώρια για αριθμητικές αλχημείες που το ίδιο εύκολα μπορούν να γράψουν σενάρια θριάμβων ή καταστροφών που είναι όμως εξ' ίσου πλασματικά.

Το χειρότερο μάλιστα που μπορείς να κάνεις είναι συγκρίσεις και αναλογίες με πρόσφατες περιόδους που τα δύο δίπλα καταστήματα είτε το ένα είτε και τα δύο ήταν στην ακμή τους.

Τι κάνεις λοιπόν σε μια τέτοια περίπτωση ?

Μια εκδοχή είναι να μπουκάρουν κάποιοι εκ των μετόχων και να επιχειρήσουν να εξωπετάξουν άρον - άρον τον διευθυντή του καταστήματος, του οποίου δεν έχει καν λήξει το συμβόλαιο.

Δεν συμφωνώ. Ακόμα και στην περίπτωση που ο διευθυντής έχει προφανείς ανεπάρκειες και ευθύνες. Ευθύνες βαρύτατες και πολλές στον τρόπο λειτουργίας, στο μάρκετινγκ, στις σχέσεις του με το προσωπικό και αρκετές ακόμα.

Και δεν συμφωνώ γιατί δεν αρκεί αν μαζί με την αλλαγή διεύθυνσης δεν ομολογήσεις και δεν αντιμετωπίσεις το μεγαλύτερο ακόμα πρόβλημα στο εμπόρευμα αλλά δυστυχώς και στο brand του καταστήματος.

Εξάλλου είναι η ίδια συνταγή που εφάρμοσε το δίπλα - εξ' αριστερών - κατάστημα για να αντιμετωπίσει την δική του κρίση, πέρυσι τέτοιο καιρό. Με διαδικασίες fast track έστησε μια κάλπη εκλογής νέας διεύθυνσης χωρίς καμιά συζήτηση για όλα τα άλλα και σπουδαιότερα. Το αποτέλεσμα το είδαμε και το βλέπουμε.

Η άλλη εκδοχή είναι να επιχειρήσεις να ρίξεις τον μεσότοιχο και να συνενωθείς με το φαληρισμένο διπλανό σου γιατί έτσι υποτίθεται θα μεγαλώσεις.

Ούτε με αυτό συμφωνώ. Όχι γιατί έχω τσακωθεί και με έχουν βρίσει οι μέτοχοι και το προσωπικό του αλλά γιατί το πιθανότερο είναι να μεγαλώσεις τα τετραγωνικά - άρα και τα λειτουργικά έξοδα - στο κατάστημα χωρίς να αυξήσεις την πελατεία.

Θα πει κάποιος και με τι συμφωνείς , τι προτείνεις ?

Κατ' αρχή ομολογώ μια αμηχανία. Δεν έχω πια βεβαιότητες και δόγματα, καταλαβαίνω ότι έχουν συντελεστεί και συντελούνται αλλαγές που δεν μου είναι εύκολα κατανοητές.

Χρειάζομαι χρόνο.

Χρειαζόμαστε χρόνο.

Χρειάζεται να σπεύσουμε αλλά θα ήταν μοιραίο να βιαστούμε.

Να αποδράσουμε από το θάλαμο ενδοσκόπησης, από την αποπνικτική ατμόσφαιρα προσωπικών σχεδιασμών και στρατηγικών.

Να σχεδιάσουμε έναν οδικό χάρτη που θα διασχίζει τις αρχές, τις αξίες και τις ιδεολογικές και πολιτικές μας αναφορές. Όχι ένα οδικό χάρτη περίπατο στην άγονη έρημο της προσωπικής επιδίωξης.

Να πάμε, αλλά μαζί και όχι με φόρα...

Να μην συμβάλουμε στην εδραίωση της μεταπολιτικής ελαφρότητας. Να μην χάσουμε τον προσανατολισμό μας μέσα στον κουρνιαχτό της μιντιοκρατίας των social. Να συναντηθούμε και πάλι με την ουσία της πολιτικής.

Πρέπει να δώσουμε χώρο και χρόνο να συζητήσουμε και να τα δούμε όλα από την αρχή και με τη σωστή σειρά.

Γιατί - Τι - για ποιους - με ποιους - πως και βέβαια με ποιόν

Παρότι η συζήτηση προφανώς υπερβαίνει τα σημερινά όρια του κομματικού μας χώρου η ευθύνη της πρωτοβουλίας σε εμάς ανήκει.

Η αντιστροφή αυτής της πορείας απαξίωσης της πολιτικής και της Κεντροαριστεράς δεν γίνεται προφανώς με την συγκόλληση κομμάτων που έχουν κλείσει τον ιστορικό τους κύκλο, με κόμματα που απέτυχαν ήδη να ανοίξουν ένα νέο ή αποκόμματα που απέρριψαν οι πολίτες εν τη γενέσει τους ακόμα και σε συνθήκες χαλαρής ψήφου και αναζήτησης εναλλακτικών επιλογών.

Ούτε με ανάληψη πρωτοβουλιών υποτίθεται από τα κάτω, που στην πραγματικότητα θα τις καθοδηγούν και θα ποδηγετούν κλειστές κάστες των υφιστάμενων κομμάτων και οι απολήξεις τους σε κάθε περιοχή.

Όλα από την αρχή!

Με την Πολιτική μπροστά.

Με το βλέμμα έξω από τα τείχη της σημερινής πολιτικής τάξης για να τα ρίξουμε, δίνοντας χώρο συμμετοχής και έκφρασης σε πολύτιμο επιστημονικό και παραγωγικό δυναμικό της χώρας που σήμερα απέχει από κάθε συλλογική, πολιτική ασφυκτιώντας από κλειστές κάστες και άκαμπτες ελετηρίδες.

Να ανοίξουμε το παιχνίδι με τόλμη και γενναιότητα ακόμα και με υπερβάσεις των σημερινών σχημάτων, με ρήτρες θητειών με αναδρομική εφαρμογή, με αποφάσεις που και για μένα είναι συναισθηματικά επώδυνες αλλά φοβάμαι πολιτικά αναγκαίες.

ΥΓ Μια αναφορά μόνο θέλω να κάνω σήμερα στα διαδικαστικά ζητήματα. Είναι η ώρα να τελειώνουμε με την ιλαροτραγωδία των ψηφοφόρων του 2ευρου. Η ανοιχτή διαδικασία εκλογής από τη βάση είναι μια σημαντική κατάκτηση που εμείς πρώτοι υιοθετήσαμε , έσπασε τα στεγανά των κλειστών ελεγχόμενων σωμάτων εκλεκτόρων. Αλλά να γίνει αυτό που είναι και όχι να συντηρούμε αυτό στο οποίο εκφυλίστηκε. Ανοιχτή διαδικασία εκλογής ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ σημαίνει του μητρώου μελών του κόμματος και όποιου άλλου θέλει να εγγραφεί ΜΕΛΟΣ, μέχρι κάποιο εύλογο χρόνο πριν την ημερομηνία εκλογής. Περαστικοί, εισοδιστές από δεξιά και αριστερά, τέλος.